

ת"פ 41874/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 41874-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד צוריאל שגב
נגד
פלוני
הנאשם
ע"י עו"ד ווליד כבוב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה שבוצעה בצוותא. זאת, בעקבות מעשיו ביום 6.12.2020. באותה עת היה הנאשם נשוי לנפגעת העבירה, שהייתה אשתו השנייה. לבני הזוג ארבעה ילדים משותפים, ולנאשם ילדים נוספים מנישואיו הראשונים. נפגעת העבירה הגיעה לביתה ביום האירוע וגילתה כי סילקו ממנה את המקרר והספות. היא פנתה לנאשם שסברה שעומד מאחורי המעשה, ואמרה לו שאינה יכולה לחיות בדירה במצב זה, ושאלה לא ילכו. בתגובה אמר לה הנאשם שתחזור לבית הוריה. בשעות הערב הגיע הנאשם לדירה עם ארבעת ילדיו הבגירים מנישואיו הראשונים, ויחד הם תקפו את נפגעת העבירה. אחד הילדים החזיק אותה, הנאשם היכה אותה בפניה, וילדיו היכו אותה בגבה ובבטנה, שרטו אותה ומשכו בשערותיה. הנאשם גם שבר את מכשיר הטלפון שלה. נפגעת העבירה ברחת מן הדירה יחפה, והזעיקה את המשטרה. כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלוננת סימן כחול ואדמומיות באחת מעיניה ("פֶּנְס"), סימנים אדומים וכחולים בזרועותיה ובבטן.
2. מעשיהם של הנאשם וילדיו הבוגרים פגעו באופן משמעותי בכבוד האדם של המתלוננת ובזכותה לחיים שלווים ומוגנים בביתה, וכן פגעו פגיעה מסוימת בזכותה לבריאות ולשלמות הגוף.
3. אמנם באופן יחסי לתיקים אחרים האלימות שהופגנה במקרה זה לא הייתה חמורה וכך גם החבלות שנגרמו, אך חומרה מיוחדת מצויה בכך שמדובר בתקיפה של בת זוג ואם שלובה[1], בכך שהתקיפה בוצעה בחבורה, ובאופן המשפיל שבו נהגו בה בביתה שלה כשנסיבות הרקע הן של השלכתה מן הבית למִדְבָּר המטאפורי.
4. שניים מילדיו של הנאשם שהיו מעורבים בתקיפה נשפטו בת"פ (תל אביב) 22969-03-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.2023). באותו תיק טענה התביעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל. בתיק שבפניי טען התובע שכיוון שהנאשם היה בן זוגה של נפגעת העבירה עונשו צריך להיות כפול משל ילדיו כיוון שהעונש על תקיפת בת זוג כפול מן העונש על תקיפת מי שאינו בן זוג. הסניגור לעומת זאת טוען שיש לקבוע מתחם עונש הולם לזה לזה שנקבע

בעניין הילדים: בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל.

5. מן הבחינה הפורמאלית התובע אינו מדייק בדבריו, שכן החוק קובע עונש מרבי זהה לעבירה של תקיפת בת זוג שגרמה חבלה ולעבירה של תקיפה בחבורה שגרמה חבלה, ואינו קובע שאם שתי הנסיבות המחמירות הללו מתקיימות יחד יהיה העונש המרבי חמור יותר (ראו בעניין זה הוראות סעיף 382 לחוק העונשין, תשל"ז-1977). עם זאת, אין ספק שכאשר שתי הנסיבות המחמירות מתקיימות בו זמנית יש בכך כדי להחמיר את מתחם העונש ההולם המושפע בין היתר מנסיבות ביצוע העבירה.

6. לשם השוואה: עיון במדיניות הענישה הנוהגת במקרים של תקיפה בחבורה שגרמה לחבלה והתוקפים לא השתמשו בחפצים, אך התקיפה לא בוצעה על ידי בני זוג, מלמד על קביעת מתחמי ענישה שמתחילים בקצה התחתון בעונש שבין שלושה לשישה חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ומסתיימים בקצה העליון בעונש שבין שנים עשר לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל (ראו למשל: ת"פ (אילת) 5366-06-20 **מדינת ישראל נ' ירון יומה** (23.10.2022), ת"פ (קרית גת) 44864-12-17 **מדינת ישראל נ' נועם בן סימון** (4.8.2020), ת"פ (ירושלים) 22266-06-10 **מדינת ישראל נ' ראפע איברהים** (18.2.2015) וכן ראו: ת"פ (קרית גת) 45938-11-20 **מדינת ישראל נ' עומר אבו קווידר** (15.12.2021) שעוסק במקרה שבו לא נגרמו חבלות). כאמור, במקרה שלנו נוספת הנסיבה המחמירה של תקיפת בת זוג.

7. כאמור לעיל, מעבר לעובדות המתגלמות בסיווג העבירה - תקיפה אלימה של בת זוג שגרמה לה לחבלה כאשר התקיפה מבוצעת בחבורה - במקרה זה נסיבות רקע משפילות ומכאיבות במיוחד שגלומה בהן פגיעה חמורה בכבוד האדם: הנאשם היכה את אשתו יחד עם ילדיו מנישואין קודמים לאחר שסילק מן הבית את המקרר והספוט, כאשר הוא בעצם מבקש להשליכה לרחוב, ולגרשה ממקום מגוריה אל כפר הולדתה, משל הייתה חפץ שאין בו עוד שימוש.

8. העובדה שנפגעת העבירה היא בת זוגו של הנאשם אינה הנסיבה המחמירה היחידה בעניינו של הנאשם יחסית לילדיו שהשתתפו בתקיפה. מדובר בנאשם בן כ-50 וילדיו שגיליהם נעו בין 20 ל-25, כך שהבדלי המעמד ביניהם ברורים.

9. לנוכח האמור לעיל, אני מוצא כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם צריך להיות מחמיר יותר מאשר זה שנקבע בעניין ילדיו שהשתתפו בתקיפה.

10. בנסיבות אלה ועל אף העובדה שהחבלות לא היו חמורות יחסית למקרים אחרים, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

11. מהתסקיר הראשון בעניינו של הנאשם מיום 24.1.2023 עולה שהנאשם הוא בעל עסק עצמאי, נשוי כיום בשלישית ואב לעשרה ילדים. העבירה בוצעה כלפי בת זוגו לאחר כעשר שנות נישואים והייתה ברקע פרידתם. שירות המבחן התרשם שהנאשם תפקד לאורך מרבית חייו באופן תקין והשקיע מאמצים לדאוג לרווחת ילדיו, וכן התנהל

לרוב ביציבות ובשליטה טובה בוויסות דחפיו. לנאשם אין הרשעות קודמות או תיקים מאוחרים, ובכך יש לפי שירות המבחן להעיד שלנאשם אין דפוסים אלימים או עברייניים קבועים. שירות המבחן התרשם שהעבירה בוצעה על רקע קשייו של הנאשם להתנהל ולבטא מצוקה במצבי לחץ רגשי במערכות יחסים זוגיות. להתרשמותם, הנאשם "באופן כללי מצר על התנהלותו, מכיר בפגיעות שגרם למתלוננת, מקבל אחריות על מעשיו ומוכן לשתף פעולה במסגרת הליך טיפולי", אך עם זאת "מתקשה לבחון לעומק חלקיו התוקפניים והאלימים... מתקשה להעמיק ולהתבונן באופן האלים בו התנהל בעבירה, מחזיק בעמדות הגנתיות ומכיר באופן ראשוני בלבד בבעייתיות שבה התנהל במקרה נשוא הדיון". בין גורמי הסיכון להישנות העבירה ציין שירות המבחן את קשייו של הנאשם בוויסות רגשי והתייחסותו המרחיקה וההגנתית בנוגע למעשיו נגד הנפגעת. בין סיכויי השיקום ציין שירות המבחן שהנאשם נעדר עבר פלילי ודפוסים אלימים קבועים באישיותו, וכי הוא הביע מוכנות לשתף פעולה בהליך טיפולי, על אף ההכרה החלקית שהוא מגלה בפסול שבהתנהגותו.

12. בתסקיר משלים מיום 4.5.2023 מצא שירות המבחן שהנאשם עדיין "התקשה להכיר בחלקיו האלימים ובדפוסיו הבעייתיים" והוא "אינו בשל להשתלבות בטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה, חרף הצהרותיו המילוליות בדבר נכונותו לשיתוף פעולה". בשל כך, שולב הנאשם בהצלחה בקבוצת הכנה, שבה התמיד להשתתף ולשתף פעולה כנדרש, וחש שההשתתפות תורמת לו. שירות המבחן התרשם שהנאשם "מבין את חומרת העבירות שביצע וכן את הבעייתיות שבהתנהגותו ברמה הבסיסית, כשהוא מבטא צער וחרטה על התנהלותו, שלהערכתנו כנים. [אך] נראה כי עדיין מחזיק בעמדה הגנתית, לרבות סביב העובדה שביצע את העבירה יחד עם בניו". להתרשמות שירות המבחן, אף על פי שהנאשם מפגין "מוגבלות מסוימת ביכולתו האינטרוספקטיבית... לא מדובר בהתנגדות גרידא לשיתוף פעולה". הנאשם הביע נכונות להמשיך לשתף פעולה עם כל הליך טיפולי שיוצע לו, אך הביע חשש מריצוי מאסר בעבודות שירות לנוכח מצבו הכלכלי והאחריות שלו כהורה לעשרה ילדים. שירות המבחן המליץ להפנות בשלב זה את הנאשם לטיפול פרטני במרכז ליחסים בטוחים במשפחה ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה, לצד ענישה קונקרטי של מאסר בעבודות שירות לתקופה ממוקדת שתתחשב בצרכי פרנסת ילדיו ושיתוף הפעולה שלו עם השירות עד כה.

13. התובע עתר להטלת עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בקצה התחתון ממש (שהוא לדעתו שנה מאסר בפועל), וזאת משום האמור בתסקיר שלדעתו אינו חיובי. הסניגור ביקש שייגזר על הנאשם עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם (שמתחיל לדעתו משישה חודשי מאסר).

14. היעדר עבר פלילי והתסקיר החיובי בעניינו של הנאשם מצדיקים הטלת עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם.

15. לנוכח האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה

ב-6.9.2023 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא יישוב ויעבור עבירת אלימות.

16. בהתאם להמלצת שירות המבחן מוצא בזאת צו מבחן בעניינו של הנאשם למשך שנה. מובהר לנאשם שאי קיום צו המבחן עשוי להביא להטלת עונש אחר תחתיו.

17. אני מחייב את הנאשם לפצות את נפגעת העבירה, עדת תביעה 1 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.9.2023. ניתן לקזז מן הפיצוי את הפיקדון בתיק מ"י 12676-12-20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, 11 ביולי 2023, בנוכחות הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - 35592*, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות

